

Arrest

nr. 83 310 van 20 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat I. TWAGIRAMUNGU en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, Krio als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren te Monrovia op 10 maart 1985.

Uw vader (M.K.) was commandant van een rebellenbeweging van mensen van Mandingo origine en ook uw broer Mike was lid van deze organisatie. Uw vader wilde dat u zich eveneens aansloot bij de rebellenbeweging waar hij en uw broer lid van waren, wat u weigerde. Daarom verliet u in 2003 Liberia en u vluchtte naar Abidjan (Ivoorkust). In 2004 overleden uw vader en uw broer bij gevechten in het dorp Voinjama, waar ze woonachtig waren. Na de dood van uw vader reisde u in 2004 terug naar Liberia. U bleef er drie dagen en keerde dan terug naar Ivoorkust, omdat de oorlog nog bezig was en u

er niemand meer had. In Ivoorkust wilden rebellen van de 'Ouattara groep' dat u lid werd van hun organisatie. U zei dat u zich niet wilde aansluiten bij hun organisatie en op 30 december 2009 verliet u Ivoorkust en u reisde naar Senegal. In Senegal zag u één van de mensen uit Abidjan. Hij zei dat u was weggelopen en jullie begonnen te vechten. Jullie werden door de politie gearresteerd en die oordeelde dat uw verblijfsdocument ongeldig was. Na drie maanden opsluiting werd u vrijgelaten met het bevel terug te keren naar Liberia. In februari 2011 verliet u Senegal en u reisde naar België. In België diende u op 14 februari 2011 een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient volgende bemerking gemaakt te worden betreffende uw vrees voor vervolging in Ivoorkust en Senegal.

U verklaarde geboren te zijn in Monrovia – Liberia, van Krio origine te zijn en de Liberiaanse nationaliteit te bezitten (gehoor CGVS, p.2). Artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie stelt dat een "vluchteling" de persoon is "die, (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, (...)", waaruit noodzakelijkerwijze dient afgeleid te worden dat uw asielerzoek enkel beoordeeld dient te worden ten aanzien van Liberia, het land waarvan u de nationaliteit beweert te bezitten, en niet ten aanzien van Ivoorkust of Senegal.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde vrees voor vervolging in Liberia.

U verklaarde aanvankelijk dat uw vader beroepshalve kok was bij het leger, maar u wist niet bij welk leger hij in dienst was. Evenmin wist u van wanneer tot wanneer hij voor het leger werkte (gehoor CGVS, p.2). Later gaf u aan dat uw vader – en uw broer – voor de rebellen vochten. Toen u gevraagd werd voor welke organisatie uw vader vocht gaf u – na lang nadenken – vaag aan dat hij voor 'de Mandingo's' vocht. U had er echter geen idee van hoe de rebellenbeweging genoemd werd (gehoor CGVS, p.11). Verder had u er geen idee van sinds wanneer uw vader lid was van de rebellenbeweging en evenmin had u er een idee van of uw vader lid wilde zijn van deze rebellenbeweging (gehoor CGVS, p.11). U gaf aan dat uw vader commandant was, maar wist niet over wie hij de leiding had noch wie zijn overste was (gehoor CGVS, p.11). U gaf verder aan dat uw vader in 2004 overleed, maar wanneer in 2004 weet u niet (gehoor CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde dat uw vader in 2010 overleed, ontkende u dit (verklaring DVZ dd.14/3/2011, vraag 13 en gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd in welke omstandigheden uw vader stierf, gaf u aan niet te weten wat gebeurde (gehoor CGVS, p.4). Later gaf u aan dat hij gedood werd door rebellen, maar toen u gevraagd werd om te preciseren welke rebellen hem doodden, gaf u vaag aan dat het rebellen waren die in Liberia vochten. Toen gevraagd werd voor welke organisatie ze vochten, gaf u aan dat ze voor Charles Taylor vochten, maar u had er geen idee van onder welke naam het leger van Charles Taylor bekend stond (gehoor CGVS, p.4). Toen u de afkorting 'ATU' – de persoonlijke veiligheidstroepen van Charles Taylor – voorgelegd werd, had u geen idee waarover het ging (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd hoe u wist dat uw vader gedood werd door de rebellen die voor Charles Taylor vochten, gaf u vaag aan dat ze tegen elkaar vochten (gehoor CGVS, p.4). Uit bovenstaande blijkt dat u erg onwetend bent betreffende de rebellenbeweging waarvoor uw vader en broer vochten, noch betreffende het lidmaatschap en de activiteiten van uw vader bij de rebellenbeweging. Daar uw vader u vroeg om toe te treden tot de rebellenbeweging, kan men verwachten dat u meer zou afweten over de rebellenbeweging. Gezien de toetreding tot de rebellenbeweging zulke cruciale rol speelt bij de reden waarom u in 2003 uw land ontvluchtte, maken bovenstaande onwetendheden uw asielerlaas ongeloofwaardig.

Overigens dient te worden opgemerkt dat u onwetend blijft over de rebellenbeweging die u beweert te vrezen bij een terugkeer naar Liberia. Er dient te worden opgemerkt dat uw vader – de persoon die u in 2003 vroeg om toe te treden tot de rebellenbeweging (de reden waarom u uw land verliet) – ondertussen reeds overleden is (gehoor CGVS, p.3-4). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat het probleem toch voorbij is door de dood van uw vader, gaf u vaag aan dat ze het zullen vragen, omdat jongens moeten vechten om het over te nemen in de toekomst (gehoor CGVS, p.13). U gaf verder aan te vrezen dat 'de rebellen' u zouden doden bij terugkeer naar Liberia. U gaf aan dat de vriend van uw vader nog in Liberia is, dat hij u zal dwingen om toe te treden tot de rebellen en dat hij u zal doden indien u weigert (gehoor CGVS, p.14). Aldus blijven uw verklaringen vaag over de rebellenbeweging die u zou willen inlijven.

Verder maakt u niet aannemelijk dat iemand u vandaag de dag in Liberia zou vragen om toe te treden tot een rebellenbeweging. Temeer daar u zelf eerder aangaf dat zelf nooit betrokken was bij de burgeroorlog te Liberia (gehoor CGVS, p.11) en u sinds 2004 geen contact meer had met mensen in Liberia (gehoor CGVS, p.10). Ook uw verklaring dat u in 2004 terug naar Liberia ging, maar u er slechts drie dagen bleef en dan terug keerde naar Ivoorkust, omdat de oorlog nog bezig was en u er niemand meer had (gehoor CGVS, p.12) stemt niet overeen met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie wordt toegevoegd aan het administratieve dossier. Eveneens bent u niet op de hoogte van het einde van de burgeroorlog en het vredesakkoord, noch hoorde u van de UNMIL troepen (zie gehoor CGVS, p.9 en p.7). Uit de informatie in het dossier blijkt immers dat de burgeroorlog na het vertrek van Charles Taylor in augustus 2003 werd beëindigd. Verder blijkt dat de situatie in Liberia na 2003 grondig is gewijzigd. Niet alleen werd de burgeroorlog in 2003 beëindigd en werd een vredesakkoord getekend, ook in hetzelfde jaar ontplooipte de UN zijn vredestroepen in Liberia. In 2005 was het ontwapenings- en demobilisatieproces voltooid en in 2005 en 2006 werden de gedemobiliseerde oud-strijders via diverse re-integratie- en rehabilitatieprogramma's opnieuw geïntegreerd in de maatschappij. In februari 2006 werd een Waarheids- en Verzoeningscommissie opgericht, de veiligheidssituatie in Liberia is rustig en stabiel, de UNMIL had in 2009 nog tienduizend manschappen ter plaatse en de hervorming van leger en politie verloopt voorspoedig. In het licht van deze informatie is het niet aannemelijk dat een rebellenorganisatie, of ex-leden van zulke organisatie, zich actueel nog actief bezig houden met het opsporen en vervolgen van personen met een oorlogsverleden of hun familieleden. Bovendien toont u, gelet op de hoger aangehaalde gewijzigde situatie in Liberia zoals deze blijkt uit de informatie in het dossier, niet aan dat u zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de Liberiaanse lokale of nationale autoriteiten of de aldaar aanwezige vredesmacht UNMIL (zie informatie administratieve dossier).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1 (A) 2 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat bepaalde onnauwkeurigheden in zijn relaas te verklaren zijn door zijn geringe scholingsgraad. Verzoeker kon niet alle details in verband met het werk van zijn vader binnen de rebellenbeweging beantwoorden daar hij volledig tegen deze activiteiten gekant was en weinig interesse toonde in de bezigheden van zijn vader en zijn broer.

Verzoeker werpt op dat hij naar Ivoorkust vluchtte, maar dat hij daar niet op bescherming kon rekenen en hij verwijst naar een nieuwsbericht van Amnesty International dat de situatie van de Liberiaanse vluchtelingen in Ivoorkust tijdens de gevechten in Liberia in 2003 treffend beschrijft.

Verzoeker voert aan dat hij bij terugkeer naar Liberia ongetwijfeld zal worden gedwongen om de rebellen te vervoegen en dat hij zal worden gedood indien hij weigert zich te onderwerpen aan de rebellen en hen te vervoegen.

Verzoeker stelt dat de burgeroorlog in Liberia al een aantal jaren achter de rug is, maar dat de actuele situatie in Liberia verre van rooskleurig te noemen is. Er zijn mensenrechtenschendingen en de staat Liberia is niet bij machte verzoeker de nodige bescherming te geven.

Verzoeker voert ten slotte aan dat hij onmogelijk een bewijs van zijn identiteit kon voorleggen, daar hij deze in Liberia heeft achtergelaten bij zijn vlucht naar Ivoorkust.

2.2.1. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de "nationaliteit"

begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, § 87).

Te dezen betwist verzoeker niet dat hij de Liberiaanse nationaliteit heeft. Hij bevestigt dit nogmaals uitdrukkelijk ter terechtzitting, alwaar hij ondervraagd werd overeenkomstig artikel 14 PR RvV.

Van een persoon die zijn land ontvluchtte wegens zijn vrees te moeten toetreden tot de rebellenbeweging van zijn vader, is het redelijk te verwachten dat hij deze rebellenbeweging en de activiteiten van zijn vader kan duiden en toelichten. Er kan worden aangenomen dat verzoeker niet elk detail van het rebellenleven van zijn vader kent, doch niet dat hij op een aantal essentiële vragen, zoals de naam van de rebellenbeweging en het lidmaatschap en de activiteiten van zijn vader en broer, geen antwoord kent. Van verzoeker, die stelt dat hij vreest voor zijn leven omwille van de rebellenbeweging waarvoor zijn vader en zijn broer vochten, mag worden verwacht dat hij zich inlicht over deze beweging. Zijn gebrek aan kennis betreft de kern van zijn asielrelaas en brengt de geloofwaardigheid van het relaas ernstig in het gedrang. Verzoeker brengt geen elementen aan die de stelling ondersteunen dat zijn vader actief was binnen een rebellenbeweging en dat hij verzoeker vroeg om toe te treden. Met betrekking tot belangrijke feiten die de essentie van het asielrelaas uitmaken, mag ook van een persoon met een geringe opleiding worden verwacht dat deze in staat is voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

Aangezien verzoeker verklaarde geboren te zijn in Monrovia, van Krio origine te zijn en de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, heeft de commissaris-generaal terecht het asielverzoek onderzocht ten aanzien van Liberia. De verwijzing naar de situatie in Ivoorkust is te dezen niet dienstig.

Verzoekers actuele vrees is gebaseerd op vermoedens en strookt niet met de gewijzigde situatie in Liberia. Zo kon verzoeker niet verduidelijken welke rebellenbeweging hij vreest bij een terugkeer naar Liberia. Hij stelde slechts zeer algemeen dat de 'rebellens' hem zouden dwingen om toe te treden en dat ze hem zouden doden indien hij weigert (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). De bestreden beslissing stelt dan ook op goede gronden dat het niet aannemelijk is dat iemand vandaag de dag in Liberia aan verzoeker zou vragen om toe te treden tot een rebellenbeweging, te meer daar verzoeker zelf aangaf dat hij zelf nooit betrokken was bij de burgeroorlog en hij sinds 2004 geen contact meer had met mensen in Liberia.

De bestreden beslissing stelt op goede gronden dat, gelet op het einde van het conflict aldaar, het in het licht van de toegevoegde landeninformatie niet aannemelijk is dat een rebellenorganisatie, of ex-leden van zulke organisatie, zich actueel nog actief zouden bezig houden met het opsporen en vervolging van personen met een oorlogsverleden of hun familieleden. Uit dezelfde informatie blijkt dat Liberia na de bloedige burgeroorlog(en) geëvolueerd is in de richting van een normalisatie, hoewel de Verenigde Naties er nog altijd een internationale troepenmacht handhaven die moet toezien op de vrede en moet meehelpen bij de heropbouw van de staatsstructuur. De mensenrechtensituatie kent over het algemeen een gunstige evolutie en de rechten van de inwoners zijn over het geheel gezien goed gewaarborgd. De algemene veiligheidssituatie is relatief stabiel.

Verweerder benadrukt terecht dat, ofschoon het ontbreken van een begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot verzoekers asielrelaas, deze vaststelling slechts volledigheidshalve wordt vermeld in de bestreden beslissing zonder dat hieraan gevolgen voor de appreciatie voor de asielaanvraag werden verbonden. De bestreden beslissing is reeds afdoende gemotiveerd door de vaststelling dat verzoekers beweerde vrees ten aanzien van Liberia niet geloofwaardig en niet actueel is.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker brengt geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier, waaronder de landeninformatie, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan

te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS